

Det kommer att vara bättre för dig – Att sända salawat över Profeten

12:24 AM

"Det kommer att vara bättre för dig" – Att sända salawat över Profeten ﷺ

Ubayy ibn Ka'b (må Allah vara nöjd med honom) frågade Allahs Sändebud ﷺ:

"O Allahs Sändebud, jag sänder salat över dig rikligt – hur stor del av min dua ska jag ägna åt att sända salat över dig?" Profeten ﷺ svarade: 'Hur mycket du vill.' Då frågade jag: 'En fjärdedel?' Han sade: 'Vad du vill, men om du ökar i det kommer det att vara bättre för dig.' Jag frågade sedan: 'Hälften?' Han sade: 'Vad du vill, men om du ökar i det kommer det att vara bättre för dig.' Jag frågade sedan: 'En tredjedel?' Han sade: 'Vad du vill, men om du ökar i det kommer det att vara bättre för dig.' Jag sade då: 'Jag kommer att ägna all min dua åt dig.' Varpå han ﷺ svarade: 'Om du gör det kommer du att vara försörjd från dina bekymmer och dina synder kommer att förlåtas.' " [1]

Att sända salawat över Profeten ﷺ är bland de större handlingarna av ibadah, och att göra det rikligt är en av orsakerna till att uppnå enorm godhet och locka välsignelser till sig själv, liksom att avvärja ont och olyckor. Ovanstående ädla hadith speglar den stora omsorg och uppmärksamhet som Sahaba ägnade denna handling och visar deras iver och ansvarskänsla inför den. Hadithen pekar på nödvändigheten för oss att prisa Profeten ﷺ genom att anropa Allah att sända frid och välsignelser över honom.

Shaykhul Islam Ibn Taymiyyah (d. 728 H) sade: "...och frågeställaren frågade: 'Hur mycket salat ska jag sända över dig?' – det vill säga 'från den dua jag förrättar; denna salat är alltså, språkligt sett, dua; som Allah den Högste sade: '...och anropa Allah för dem. Förvisso är dina anrop en källa till trygghet för dem.' [al-Tawbah 9:103]

Profeten ﷺ sade: 'O Allah, sända salah över Abi 'Awas familj' [2]. Och en kvinna frågade Profeten ﷺ: 'O Allahs Sändebud, anropa salah över mig

Det kommer att vara bättre för dig – Att sända salawat över Profeten

och min man', varpå han sade: 'Må Allah sända salah över dig och din man.' [3]

Innebörden av en sådan begäran från frågeställaren är: 'O Allahs Sändebud, gör en dua varigenom godhet skänks oss och ont avvärjs.' Därmed är innebörden av Ubayy ibn Ka'bs ursprungliga fråga: 'Hur stor del av min dua är skyldig dig?' Han ﷺ svarade: 'Hur mycket du vill' – tills Sahabah avslutade med: 'Jag kommer att ägna all min dua åt dig.' Varpå Profeten ﷺ sade: 'Om du gör det kommer du att vara försörjd från dina bekymmer och dina synder kommer att förlåtas.'

Och i en annan berättelse återfinns avslutningen: 'Därmed försörjer Allah dig vad gäller dina bekymmer i dunyan och akhirah.' [4]

Detta är huvudsyftet med dua – att människan strävar efter att uppnå det goda för sig själv och avvärja alla slags skador. Dua har verkligen en inverkan på att uppfylla behov och skingra rädslor – detta är en förklaring av den ståndpunkten." [citatslut]

Hadithen innebär inte – och Allah vet bäst – att människor slutar göra dua för sig själva och de troende, utan den syftar på att sända riklig salat över Profeten ﷺ och att förkunna dess dygder och förstå de förmåner som uppnås genom den. Muslimer måste sträva i lydnad mot honom ﷺ och öka sin dua, ty det är bland de mest älskade handlingarna hos Allah – och även öka i att söka barmhärtighet för sig själva och alla troende män och kvinnor. Detta är också den resulterande nyttan av att sända salat över Profeten ﷺ som tydligt framgår i texterna.

Ibn 'Uthaymeen (d. 1421 H) sade i sin kommentar till hadithen: "Det finns två möjligheter: den första är vad som hämtades ut av Shaykhul Islam – att Sändebudet ﷺ specificerade en dua som enbart var för honom. Den andra: att avsikten är att inkludera Profeten ﷺ i varje dua man förrättar. Annars – om någon tar hadithens uppenbara innebörd – borde han inte bara säga 'O Allah, förlåt mig' eller 'O Allah, förbarma dig över mig', och inte heller 'O Allah, ge mig försörjning.' Utan det borde vara: 'O Allah, sända frid och välsignelser över Muhammad ﷺ' – varvid detta skulle räcka för att hans behov uppfylls. Detta strider mot vad sharia föreskriver, eftersom vi även finner att människor uppmanas att göra dua för sig själva i sujud, mellan de två sujud och i öppningsduan för andra handlingar som är bevarade. Detta bär på oro antingen för att Profeten ﷺ kände till – och

Det kommer att vara bättre för dig – Att sända salawat över Profeten

ville lära ut – en särskild dua i vilken dua för Profeten ﷺ i sig var skyldig; eller för att Profeten ﷺ ville inkludera sig i Sahabahns dua på ett sådant sätt som om han sade: 'När jag gör dua för mig själv, gör jag dua för dig också.' "

Den första ståndpunkten stöds och syftar till att hedra frågan genom att söka göra all sin dua på ett särskilt sätt som inkluderar Profeten ﷺ i den, såsom det förekommer i vissa berättelser (t.ex. ordalydelsen i salawat Ibraheemiyyah). Mullah Ali al-Qari sade i sin *Mirqat al-Mafatih* (4/16): "...berättelser från liknande hadither är många, och bland dem finns: 'I min bön på natten sänder jag riklig salat över dig, så hur stor del av min dua är skyldig dig?' – detta syftar på 'i stället för min dua på natten.' "

Ubayys ord "hur stor del av min dua ska jag sända salat över dig?" indikerar innebörden "från den dua jag förrättar för mig själv." Al-Mundhiri sade i sin Targheeb att det innebär att "förrättas dua rikligt." Om frasen "hur stor del av min dua ska jag sända salat över dig?" och hans ﷺ svar "Hur mycket du vill" – det betyder att bestämma en mängd efter eget gottfinnande. Sahabahns ord "Jag kommer att ägna all min dua åt dig" innebär: "Jag kommer att anropa salawat över dig med all den dua jag förrättar för mig själv."

Och i den sista förklaringen – det är verkligen detta som eftersträvas av vår dua. Om någon avsätter tid i sin dua för att sända salawat och lovprisa Profeten ﷺ, kommer hans bekymmer att tillgodoses och hans önskningar i dunyan och akhirah att uppfyllas av Allah. Och när någon sänder salawat över Profeten ﷺ tio gånger, sänder Allah (جل جلاله) salawat över honom hundra gånger. Och om någon gör dua till Allah för en troende broder, svarar änglarna: "Amin, och för dig likaså." Att således göra dua för oss själva genom att sända salawat över Profeten ﷺ är en ännu större prioritet och förmån för oss själva.

Ibn 'Allan al-Siddiqi al-Shafi'i (d. 1057 H) sade att den som ägnar sig åt denna stora lovprisning av Profeten ﷺ "kommer att uppnå något bättre än det han hade bett om för sig själv, och därutöver uppnår han Allahs tiofaldiga välsignelse och Hans änglars bön. Därtill kan läggas en enorm belöning som ingenting annat kan motsvara. Vilka fördelar kan vara större än dessa? Hur kan en dyrkare uppnå något liknande eller mer värdefullt? Hur kan hans dua för sig själv motsvara någon av dessa omatchbara dygder?" [5]

Det kommer att vara bättre för dig – Att sända salawat över Profeten

I *Tuhfat al-Ahwadhi* nämns att det finns många varianter av den ursprungliga hadithen. Några av dem innehåller frasen "förvisso ber jag (dvs. gör dua) på natten" som byts ut mot "många av mina duor görs för dig." Därmed ändras frasen "hur stor del av min dua ska jag sända salat över dig?" till "min bön (dvs. dua) på natten."

Sharia har specificerat tider och platser där vissa duor och adhkar bör förrättas – därför är det att föredra att avsätta tid under natten – och i synnerhet natten till jumu'ah – för att sända riklig salawat över Profeten ﷺ. Att låta bli eller missa denna möjlighet är liktydigt med att avstå från en enorm mängd godhet – vi bör därför vänja oss vid att utföra det och uppmuntra andra att göra detsamma. Detta är avgörande när vi betänker att vår dua höjs till Allah under ett av villkoren att salat över Profeten ﷺ ingår. Profeten ﷺ sade:

"Varje dua hålls tillbaka tills du sänder välsignelser över Profeten 6]" ﷺ]

Att sända salawat över Profeten ﷺ är därför en inneboende del av ibadah och integrerad i en muslims liv. Det är ett medel till framgång och ett sätt att få sina önskningar uppfyllda och hållas borta från skada. Ibn al-Qayyim författade ett unikt och värdefullt utförligt verk dedikerat till ämnet om fördelarna med salawat över Profeten ﷺ, tiderna när salawat är givande och exakt vilka fördelar som uppnås genom dem. Han inkluderade också insiktsfulla uttalanden från våra rättfärdiga föregångare som brukade förrättas salawat ofta och vara uthålliga i det.

Sammanfattningsvis längtar varje muslim efter att öka i sin beständiga kärlek till Profeten ﷺ och att verkligen närma sig honom i tal och handling – i hopp om hans sällskap i det kommande livet. Sådant var också Sahabahns önskan, och det är uppriktigt återberättat från Abu 'Umamah (må Allah vara nöjd med honom) att Allahs Sändebud ﷺ sade följande tröstande ord:

"...och den som sänder riklig salat över mig kommer att dras närmre mig."
[7]

Källor:

[1] Tirmidhi, 2457 – som bedömde den som hasan sahih. Ibn Hajar

Det kommer att vara bättre för dig – Att sända salawat över Profeten

bedömde den som hasan i *Muwafaqat al-Khabar al-Khabar* (2/340) och *Fath al-Bari* (11/172); al-Bayhaqi sade att hadithen hade stödjande vittnen i *Shu'ab al-Iman* (2/686); al-Albani bedömde den som hasan i sin granskning av Tirmidhi, och som hasan sahih i *Sahih al-Targhib* (1670).

[2] Sahih Muslim, 1078.

[3] Abu Dawud, 1533. Al-Dhahabi bedömde kedjan som "rak och försonad" i *al-Madhab* (2/600); Ibn al-'Arabi bedömde den som hasan i *'Aridat al-Ahwadhi* (1/147); och al-Albani som sahih i sin granskning av Abu Dawud.

[4] Musannaf Ibn Abi Shaybah, 8512. Bedömd som hasan av al-Haythami i *Majma' al-Zawa'id* (10/163); Ibn Muflih i *Adab al-Shar'iyyah* (1/173) och andra; al-Albani bedömde den som hasan sahih i *Sahih al-Targhib* (1670).

[5] *Dalil al-Falihin*, 5/6.

[6] Al-Tabarani, *Mu'jam al-Awsat*, 1/220. Bedömd som sahih av al-Albani i *Sahih al-Jami'* (4399). Se även at-Tirmidhi, 3476 och 3477 för vidare läsning.

[7] Bayhaqi, 3/249 och andra. Bedömd som hasan av al-Sakhawi i *al-Qawl al-Badi'* (233); al-'Ajluni i *Kashf al-Khafa'* (1/190); al-Mundhiri i sin *Targhib* (2/404); al-Shawkani i *Tuhfat al-Dhakirin* (57). Ibn Hajar sade att isnaden var utan problem i *Fath al-Bari* (11/172); al-Albani bedömde den som hasan li-ghayrihi i *Sahih al-Targhib* (1673). Ibn Taymiyyah sade att det var en välkänd berättelse (*Majmu' al-Fatawa*, 1/237).